

IDEALITATEA

(SAU LUCRURILE ASA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATA

PREȚUL ABONAMENTULUI	PENTRU STRĂINĂTATE	Apare totdeauna Duminica	Redacția și Administrația:	Anunțuri se primesc la Administrația foaiei cu prețuri convenabile
Pe un an întreg Lei 200	Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 300	Editor și Redactor: J. B. Sima	Cluj, Str. Regina Maria 36.	
Pe o jumătate de an Lei 110	Pentru America \$2			
Pe trei luni Lei 60				

PARLAMENTELE LUMEI

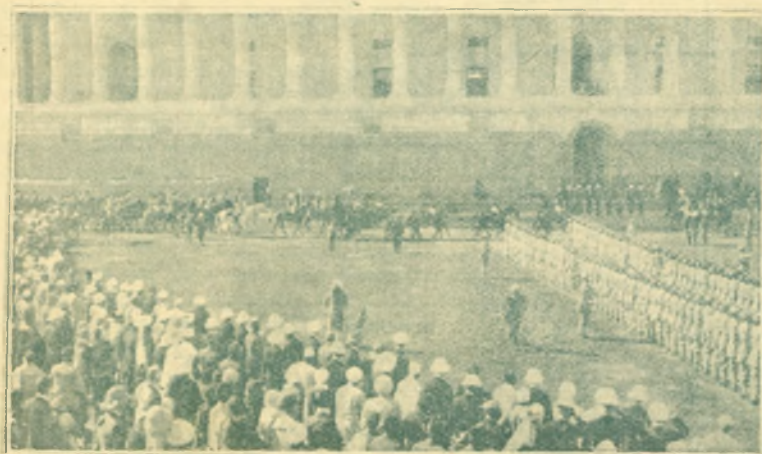
Procesiunea regală cu ocazia deschiderii Parlamentului englez din Londra.

Deschiderea Parlamentului maghiar la Budapesta

Parlamentul German în prima sesiune dela instalarea noului cabinet. Actualul Cancelar al Germaniei are majoritatea de partea lui.

Deschiderea Consiliului sau a Parlamentului Național la Delhi, capitala Indiei, de sub stăpânirea britanică.

DIETA JAPONEZĂ
Membrii Parlamentului Japonez în uniforma lor oficială ascultă pe noul Mikado (împărat) al Japoniei

Parlamentul din Egipt

Soldați chinezi din armata Ankuochun în provincia Kiangsu în spre front. Observați cât sunt de tineri, aproape copii.

PĂSĂRILE EUROPEI

Unul din aeroplanele cari leagă toate capitalele și centrele lumii, făcând cu puțință deunarea la București, prânzul la Viena și cina la Paris, iar culcarea la un hotel din Londra. Mașina de zburat de mai sus e un tip al societății aeriene „Junkers“.

Interiorul unei mașini de zburat care duce pe oameni prin văzduh cu o înălțime până la 170 km. pe oră, în timp ce pasagerul își citește gazeta sau ascultă pe Radio Bursa din Paris, muzica dela Berlin sau cel mai nou discurs al lui Mussolini dela Roma.

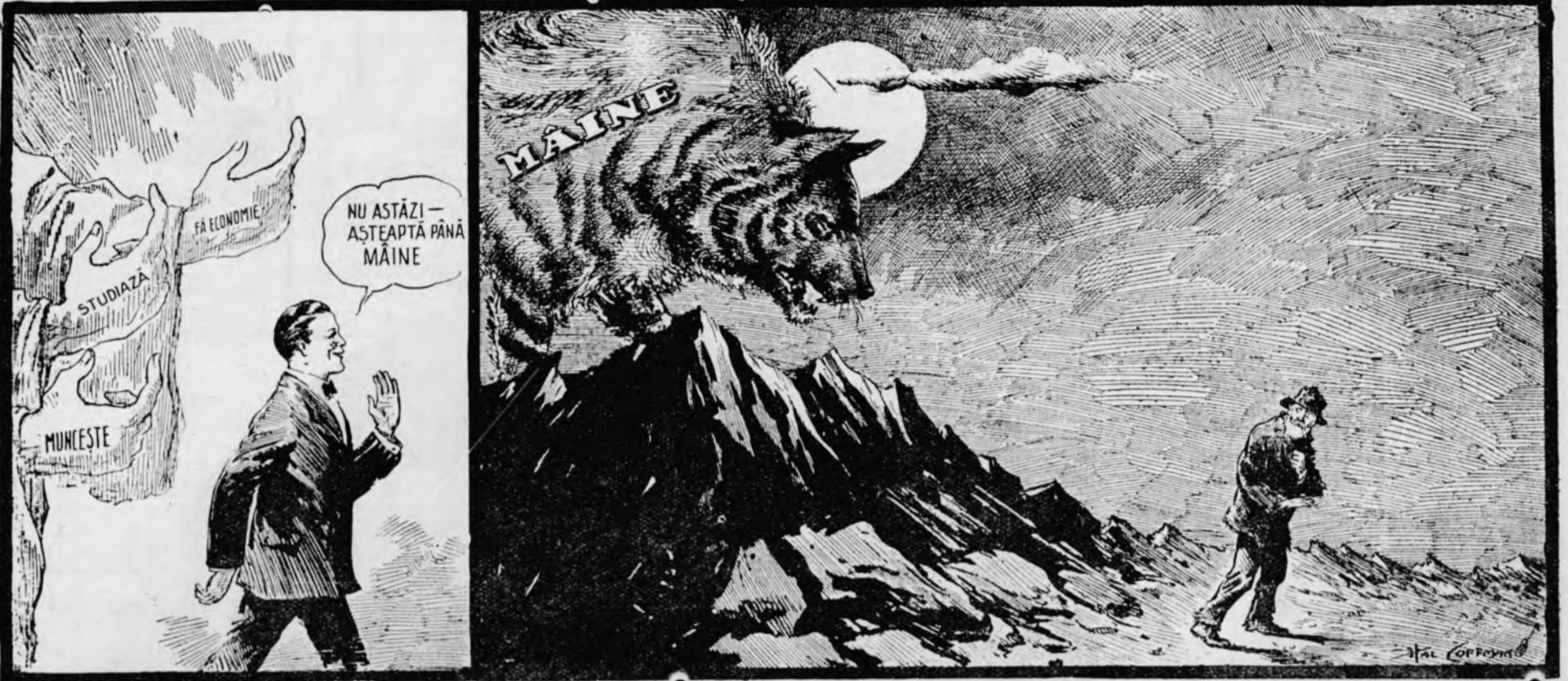

O spioană a armatei Cantonezilor (China) prinsă de agenții armatei „albilor“ (europenilor) și dusă înaintea consiliului de război unde urmează se fie executată (ucisă).

O patrulă de stradă în serviciu, pe una din străzile principale ale orașului Sanghai (China).

AZI ȘI NU MĂINE

Ilustrația de mai sus se potrivește tuturor la fel; tinerilor ca și bătrânilor, dar mai ales celor tineri, și de aceea o închinăm acestora.

Este obișnuit ca cu începerea anului omul să facă multe hotărâri și planuri pentru viitor. Se mai hotărăște că pentru aducerea lor la îndeplinire să muncească din greu. Două luni sunt aproape trecute din anul 1927 și e timpul să ne întrebăm fiecare câte din hotărârile luate le-am îndeplinit și câte au fost îngropate încă din seara Anului Nou?

Ilustrația alăturată este o reamintire neplăcută pentru mulți din noi care trebuie să ne clădim singuri piramida succesului în viață. E atât de ușor să plănuiești, să-ți construiești palate în aerul minții, să te urci la cea mai înaltă treaptă a scării, să calculezi norocul care te va lovi într-o bună zi, urmând acestor planuri; dar e grea și anevoioasă realizarea acestora, punerea lor în actuală funcțiune, urmărirea lor până la împlinire.

Și cu toate acestea sunt oameni în viață care le realizează, care își văd toate planurile lor împlinite, în vreme ce cei mai mulți se izbesc la prima încercare și toate planurile lor evaporază, iar în mintea plănuitorului rămâne numai trista și amara lor amintire.

Care este motivul că unora le succede și altora nu? Răspunsul este simplu, limpede și fără putință de a fi combătut: **STUDIARE, MUNCA, ECONOMIE.**

Aceste sunt treptele și scările succesului în viață. Nu te lăsa pe NOROC. Au trecut vremurile țigăncilor cu noroc. Trăim în zilele tehnicii moderne și totul este organizat, sindicalizat, tehnicește.

Lecțiunea cu „MĂINE!” a ruinat pe mulți tineri în viață. Se poate spune cu certitudine că o mare parte din neînbânzile vieții se datoresc acestui nenorocit „MĂINE”, care a devenit „Tatăl nostru” multora. Priviți în ilustrația de mai sus la omul tânăr și vesel de azi, care habar n'are de ce se întâmplă ASTĂZI și „lasă toate pe MĂINE”, fără să-și dea seama ce va însemna acest mâine pentru dânsul.

Acest mâine înseamnă exact ceea ce vedeți în partea a doua a ilustrației. Este îngrozitor până și a te gândi la așa ceva; și totuși câți dintre noi merg tocmai pe drumul acesta, pe drumul care merge tânărlor de mai sus și ajunge tot acolo unde a ajuns la bătrânețe omul din partea a doua a ilustrației.

La început „măine” este un „amic” atât de bun și obligator. Dacă lucrezi la birou, împingi actele la un colț pentru MĂINE, dacă ești gospodar amâi să dregi gardul acela, vranăța aceea sau curățenia în curte, începutul aratului sau semănatului sau prășitului sau atâtea alte lucruri în legătură cu gospodăria. Pentru ce să faci azi, când același lucru îl poți face mâine? O zi doar nu joacă rol!

De ce ASTĂZI când și MĂINE poți începe la o muncă serioasă care să spulbere toate greutățile și dificultățile din cale, care să facă pe alții să te admire, care să umple toate lipsurile tale și să ai de prisos pentru tine și ai tăi, pentru acum și viitor.

ECONOMIA, acest cuvânt disprețuit și sporițor pentru tinerii sau oamenii de vârstă mijlocie este adevăratul secret, este taina reușitei oricărei întreprinderi, fie în mod individual sau colectiv. ECONOMIA este paznicul vieții unei întreprinderi cât și a unui individ.

ECONOMIA e începutul drumului spre succes, începutul drumului spre o viață fericită la bătrânețe, fără grijă, fără dumeriri.

Cei mai mulți nu fac economie pentru că nu știu cum s'o facă, nu-și dau seama de importanța ei și o disprețuiesc. Pe mulți îi auzi zicând: voi face economie INCEPÂND de MĂINE, când voi avea un salariu mare, când voi fi promovat la un post mai înalt, când prăvălia imi va merge mai bine, când voi avea mai mulți clienți la profesia mea de avocat, când întreprinderea mea va câștiga mai mult, când voi avea o recoltă mai bună, când imi vor rodi mai bine pomii, când mi vor aduce mai bine stupii, oile, vitele, etc. etc. Toate acestea le auzim zi de zi rostindu-se de către unii sau alții din categoriile de mai sus.

În fiecare zi întâlnim oameni care veșnic se plâng de lipsă, de insuficiența salariului, de un neajuns sau altul. Cu toate acestea, acești „lipsiți” câștigă între 4-15 mii lei pe lună, fie în salariu fix la Stat sau la firme particulare sau din alte ocupații. Care este cauza că nu le ajunge salariul? E lipsa spiritului de ECONOMIE.

Sunt oameni cari dacă au un câștig lunar de 4000 lei se străduiesc să cheltuiască 4000 și 1 leu în fiecare lună, și pe acesta din urmă îl ia împrumut. Budgetul sau cheltuielile lunare trebuiesc astfel împărțite ca 25% să fie economizate până și din cel mai mic și minimal câștig lunar pentru zile negre, pentru o eventuală întreprindere separată, pentru o afacere care să te elibereze de a mai fi sluga altuia.

Sub impresia că salariul pe care îl câștigă este un „salar de mizerie”, mulți nici nu se gândesc măcar la vre-o economie oarecare pentru viitor.

„Contul de economii”, la care să adauge săptămână de săptămână, după puțință și împrăjări, este asemenea rezervei de putere a unei mașini, locomotivă sau alt vehicul. Oamenii care nu fac economii sunt ca mașina care abea se țărăie pe loc drept, și se împotmolește la primul urcuș.

Oamenii care nu face economii și duc lipsă, nu merită să fie nici măcar simpatizați. Omul care nu muncește, care nu studiază, care nu face economii nu merită să fie nici IMPRUMUTAT sau altfel ajutat.

Oamenii care vor să reușească în viață, care vor să se ridice, care vor să aștepte viitorul cu speranță, trebuie să înlăture din viața lor zicala și obiceiul: Nu AZI, ci MĂINE! Acest MĂINE este foarte comod ASTĂZI, dar mâine se îmbracă cu totul în altă haină.

Când cineva îmbătrânește atât în viață cât și în neînbânzi, istoria trecutului său se formează numai din această singură frază: Nu AZI ci MĂINE. Ilustrația de mai sus încearcă să arate ce înseamnă acest MĂINE. El

este teribil, îngrozitor și nici un tânăr nu-și poate permite să-l aștepte în acest chip.

Fiecare zi este ziua cea bună, este Anul Nou, pentru a începe STUDIAREA, MUNCA serioasă și ECONOMIA.

Sunt milioane de oameni cari fac hotărâri bune de vre-un fel sau altul, iar peste noapte le uită și n'ar putea să spună nici măcar ce au fost aceste hotărâri. Alte milioane găsesc în totdeauna motive „bine întemeiate” pentru a nu-și îndeplini hotărârile lor.

Ce înseamnă succes? Ce înseamnă a izbăvi? Înseamnă „A MERGE NUMAI CU CEVA MAI REPEDE DECÂT ALȚII”, înseamnă a ținea la un lucru început.

Dintre cei 20 de mii de cititori ai acestei foi cei mai mulți vor face glumă pe socoteala acestei ilustrații și acestui articol. Cei mai mulți dintre ei vor zice: „Este o predică!” Și o vor da la o parte.

Câțiva o vor citi cu atențiune, vor gândi serios asupra celor arătate și spuse aci, și apoi se vor hotări în mintea lor să înceapă un An Nou Luni dimineața.

Citim din ziare și din cărți cum unor oameni le merge bine, cum le succede, și adesea ne mirăm și ne cuprinde invidia. Privește la tânărlor alături de tine, din dreapta sau din stânga ta, și-ți vei zice: „Ce, am și eu tot așa de bune ocazii ca și dânsul”, și probabil că ai—ASTĂZI MĂINE însă, în cazul când el devine reușitor și ajunge la îndeplinirea tuturor scopurilor și planurilor sale, în loc de a se blama pe ei înșăși vecinii și cunoscuții, vor spune că l'a lovit „norocul”, că toate i-s'au întâmplat așa și pe dincolo.

Dar iubite cititor: povestea cu „NOROCUL” nu e decât POVESTE, o basmă, o înșelăciune. NU EXISTĂ NOROC! Pe de altă parte, există povestea adevărată cu MUNCA DIN GREU, povestea cu HOTĂRIREA, DECIZIA.

HOTĂRIREA îi face pe oameni să facă ASTĂZI tot ceea ce POT face astăzi.

HOTĂRIREA face ca „măine” să apară omului de acțiune zece ani depărtare, și afacerile sale nu pot suferi această amânare.

Adevăratul succes în viață este atențiunea deosebitelor lucruri cari ne interesează. Dacă chefniești, chefniești ASTĂZI, dacă dansezi, dacă fumezi, sau dacă pierzi vreme cu alte nimicuri, toate acestea le faci ASTĂZI. Nimeni nu spune: voi fuma o țigaretă MĂINE, sau voi merge la crășmă MĂINE, sau voi juca cărțile mâine. Toate acestea le face ASTĂZI.

Oamenii sunt toți la fel, pe dinafară, iar deosebirea dinlăuntru, care înseamnă înlăuntrul creierului, nu ocupă decât un loc foarte mic.

Viitoarea neînbândă stă alături de viitorul succes, și amândouă au cam aceeași ocaziune. Nereușita se deosebește de succes numai printr-o mică parte a creierului care nu e mai mare decât vârful degetului celui mic.

În partea dinainte a creierului se NASC

ideile. Dar ideile nu folosesc nimic numai atunci când sunt duse la îndeplinire.

În partea dindărât a creierului locuiește PUTEREA care transformă ideile în fapte, în realități, și se numește „puterea mănătoare.”

La mulți dintre noi partea dinainte a creierului este foarte activă, cuprinsă de multe idei bune, cugete, planuri, speranțe. Dar trist, în partea dinapoi a creierului nu e nimic, e gol, nu funcționează și ideile născute în partea dinainte rămân veșnic utopii.

Sunt apoi alții cari posed energie hotărâtă, destulă putere creatoare în partea dinapoi a creierului; dar partea dinainte nu funcționează, le lipsește ideea, prevederea, spiritul de călăuză în orice întreprindere, lipsesc planurile bune.

REZULTATELE practice, sunt produse de un creier BALANZAT și de o VOINȚĂ BALANZATĂ. Puterea creatoare trebuie să pună în lucrare ASTĂZI ceea ce a fost plănuit pentru astăzi.

Omul se schimbă în fiecare zi, urcă sau coboară. În fiecare zi PUTEREA de VOINȚĂ, care este secretul oricărei reușite, devine mai slabă sau mai puternică. Depinde de felul cum o întrebuițăm. Copilul la vârsta de zece ani rostește „MĂINE” cu oarecare necaz și amar pe buze.

Ceva îi sugerează minții sale că ASTĂZI este cuvântul pentru dânsul. ASTĂZI vrea el bonboanele făgăduite pentru MĂINE. Astăzi vrea el să iasă să se joace cu copii și nu „măine.” Pentru el mâine este un cuvânt fără însemnătate și nici nu-l pricepe. Tot la fel sunt și oamenii care ajung la cele mai înalte succese în viață.

Dar când copilul crește și devine mare el începe să învețe însemnătatea cuvântului „măine”, și pe nesimțite cuvântul se strecoară în creierul și în obiceiurile sale. Astăzi? Bine, astăzi e prea ocupat, are treabă în altă parte, trebuie să meargă aici sau dincolo pentru o plăcere sau alta. „Astăzi” își pierde însemnătatea pentru dânsul și înțelege numai „măine”; orice lucru mai serios, DACĂ CUM VA SE POATE, este amânat pentru mâine.

Omul care crede că „măine” îi va aduce ceea ce dorește și așteaptă, este ca nebunul care stă pe malul râului și veghează cum apa se prăvăle în jos în drumul ei spre mare. MĂINE aduce numai UN SINGUR lucru, și acest singur lucru este fericirea a ceea ce ai făcut ASTĂZI.

„Astăzi” se compune din 24 de ore lungi, și fiecare ceas din 60 de minute lungi. Cele mai de mare valoare cugete pe care le are un om, îi vin numai în a 60-a parte a UNEI SINGURE MINUTE. O zi lungă, FOARTE LUNGĂ, este ziua de ASTĂZI. În cursul acestei zi toate sunt cu puțință celui care știe cum să le caute.

„Măine” nu există deloc, n'are nici ceasuri nici minute, nici posibilități, deoarece ele nu vin niciodată.

De aceea, desbară-te de MĂINE; ceea ce vrei să faci, INCEPE ASTĂZI.

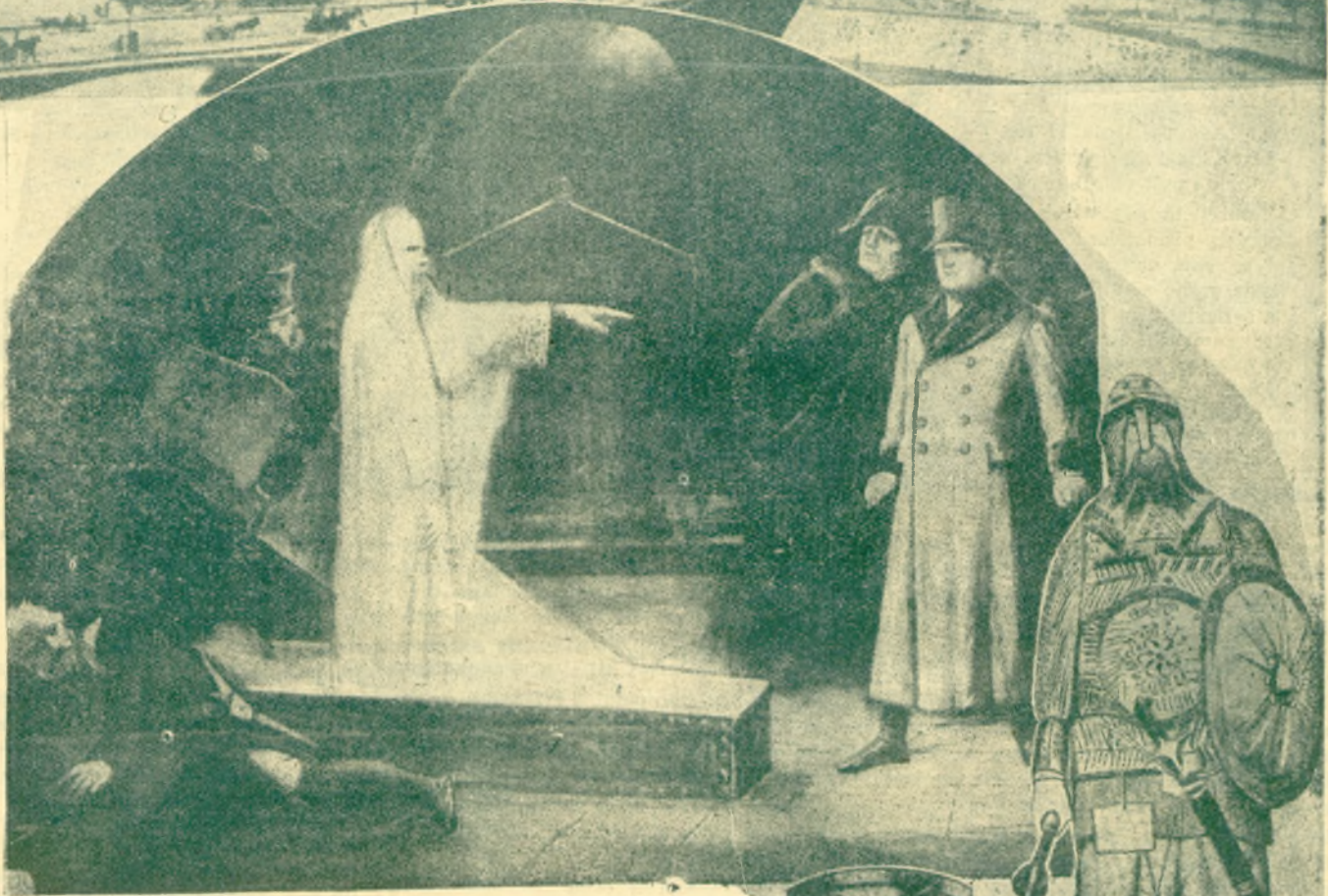
Tesaurile ascunse ale „Orașului Pierdut“ sub Kremlinul din Moscova

Kremlinul din Moscova. O combinație de Biserici și Palate sub care se găsesc camere subterane și canale, în care sunt ascunse tesauri de mare valoare. Kremlinul acoperă 100 jugăre.

„Crucea făcătoare de minuni“ și Mitra de aur care lipsesc din tesaurile Kremlinului și se crede că sunt ascunse împreună cu alte juvaere și lucruri prețioase în subteranele Kremlinului.

Napoleon în subteranul Kremlinului în căutarea tesaurilor ascunse. „Figura unui călugăr se ridică din sicriu, îndreptând un deget învinuitor spre Napoleon care fu îngrozit și alergă spre ușă.“

Cupa de aur aflată în cursul săpării mormântului lui Lenin în Piața Roșie

Unul din vechii paznici ai „Orașului Pierdut“ sub Kremlin.

ÎN vreme ce săpau temelia mormântului lui Lenin în istorica Piață Roșie — **Krasnaya Plotschat** — în Kremlinul din Moscova, muncitorii roșii au dat pe neașteptate peste o mare ușă de bronz, închisă cu ruzi de fier și lacăte mari, care conducea la pasagii subterane. Ușa sau poarta era așezată într'un părete gros de cărămizi, iar ușa însăși era vechiul tip bizantin.

Muncitorii, alarmați, au raportat inginerilor descoperirea făcută și după ce s'a format o comisie de arheologi s'au rupt lăcățile și ruzile de fier. Când ușa s'a deschis, comisia se găsi în fața unei mari camere ai cărei pereți erau de sus până jos acoperiți cu etajere și dulapuri mânate de cari. În mijlocul camerei se găseau o mulțime de lăzi, vechi, însă toate goale.

Ici și colea erau aruncate pe jos și prin etajere bucăți vechi de pergamente și manuscrite în limba greacă, tătară, și vechile caractere slavonice. Nu încapă nici o îndoială că camera era pe vremuri un fel de bibliotecă și că a fost golită cu veacuri înainte.

După o cercetare mai amănunțită a camerei s'au mai găsit alte două uși care se deschideau în alte două lungi pasagii subterane. Urmând acestor pasagii, comisia a mai dat peste o duzină și mai multe alte camere, unele din ele cu încăperi atât de mari încât păreau adevărate temple. Toate erau goale — sau cel puțin așa s'a anunțat de către stăpânirea sovietică.

În așezarea n'ar fi nelaloc să spunem că în vreme ce toate țările Europei cu o industrie bine dezvoltată au avut și au nevoie de împurmuturi mari din afară, Rusia sovietică, izolată de capitalismul mondial și fără nici un ajutor din afară, a putut să se menție, ba să crească și să-și dezvolte industria proprie

și să pună la cale multe lucruri bune pentru poporul rus, pe lângă faptul că au întreținut o vastă propagandă în toate țările din lume. De unde puteau avea aceștia atâția bani? decât din găsirea unor imense averi în subteranele Kremlinului.

Comisia apoi a dat peste o mulțime de alte pasagii încurcate, unele din care se opreau brusc în vre-un părete de cărămizi, altele sfârșindu-se la intrări sigilate dinapoia cărora se găseau alte camere pline cu cărămături și ruini a căror curățenie va cere luni de zile.

Descoperirea muncitorilor din Piața Roșie nu poate fi alta ceva decât „Orașul Pierdut“ al Kremlinului din legenda rusă — o încurcătură sau labirint de pasagii subterane, cu camere și temple, a căror existență datează de când datează și Kremlinul însăși, pe care istoria îl așează că a început să fie construit încă pe la anul 1147, de către Prințul Moscovei.

Pe măsură ce se înmulțeau sau treceau anii se înmulțeau și tunelele sau camerele ascunse până ce săpăturile sau subteranele subpământene au devenit un adevărat oraș, acoperind peste 100 jugăre de pământ. În criptele și cassele de fier ale acestor subterane și camere ascunse erau așezate tesaurile și prăzile țarilor, atât pentru a le scuti în timp de război, cât și pentru a privi la dans-bole și a se bucura de ele atunci când țarilor le venia pofta să le vadă, a căror ascundere și loc îl cunoșteau numai ei.

Opera de curățire a acestor tunele pierdute va cere mai mulți ani. Nu e exclus ca țării sovietismului să se îmbogățească pe neașteptate cu tesaurile de valori fabuloase: în tot cazul se vor găsi lucruri interesante în aceste ascunzături ca să se scrie un întreg volum despre istoria și arheologia Rusiei.

Trotzky pune o deosebită atențiune acestor săpături, nu numai în vederea acestor scopuri, dar, eventual, pentru a le servi ca loc de scăpare în caz că Moskova ar fi vre-odată cuprinsă de focul contra-revoluției.

Pentru oamenii de știință prima cameră are o deosebită importanță, având în vedere că ea putea să fie odinioară biblioteca secretă a lui „Ivan cel Teribil“. Ei mai presupun că biblioteca putea să conțină cărți și manuscrite scăpate din focul care a nimicit vestita bibliotecă a Alexandriei din Egipt, la anul 640 după Chr. a cărei distrugere a fost o pierdere fără seamăn pentru cunoștința omenească. În afară de volumele bibliotecii Alexandriene, se presupune că pomenita bibliotecă mai conținea și cărțile Khanilor tătari, care au stăpânit Rusia mai multe veacuri și a căror cădere în timpul lui Ivan a lăsat aceste tesaurile bibliotecare în stăpânirea Țarilor ruși.

Istoria rusească nu vorbește de cât în treacăt despre ascunsa bibliotecă a lui Ivan cel Teribilul de sub Kremlin, pe care nimeni altul afară de dânsul nu o cunoștea și nici nu putea intra într'însa. Toți bibliotecarii folosiți de dânsul să sorteze miile de cărți, au fost rând pe rând omorâți de Ivan însuși sau internați în unele închisori mănăstirești unde cu timpul au murit.

Când Ivan a murit, nici o urmă n'a rămas despre secretele bibliotecii și nici despre muzeul vechilor lucruri prețioase pe care el le adunase. Se credea atunci, că bibliotecă sa precum și tesaurile adunate, au fost nimicite în cursul vieții sale.

Dar mai era și o altă credință, aceea că Ivan le-ar fi ascuns în criptele și camerele de sub Kremlin.

După o altă povestire se spune că preoții ruși ar fi ascuns întreaga

bibliotecă împreună cu enormele bogății în vestimente regesti, haina lui Constantin cel Mare, a lui Kublai Khan și vestimintele înalților preoți din Samarkant, precum și acele ale patriarhilor mai de vreme ai Constantinopolului, care s'ar fi găsit în subteranele bine sigilate ale Kremlinului la timpul când Napoleon a intrat în Moscova.

Napoleon își dădea bine seama de bogățiile istorice ale Kremlinului, cu obiectele sale de smarald, safirele, aurul și documentele din vechime pe care demnitățile bisericești ale Asiei și Bizanțului le adunaseră și pe care Țătarii le-au prădat. Întâia sa cerere dela mai marele Kremlinului a fost: „Să-mi pui la dispoziție tesaurile bisericilor voastre.“

Cu mare liniște bătrânul preot i-a răspuns, după cât spune legenda, următoarele:

„Majestate, toate Vă stau la dispoziție. Ești poftit să iei ce-ți place.“

Cercetând camerele secrete și închise, Napoleon n'a găsit decât etajere goale și casse de fier care nu conțineau nimic. Apoi a dat ordin soldaților săi să sape sub catedrale și sub palatele Kremlinului, dar n'a putut găsi nici o urmă de vre-o valoare oarecare și nici nu spera să găsească.

Desamăgit și furios el a ordonat apoi să se sape mormintele sfinților și a stăpânitorilor mai de vreme a dinastiei Rurice, cei mai vechi stăpâni ruși, și să caute în sicriile lor.

În urmă, săpând în unul din aceste morminte, soldații lui Napoleon au dat peste un pasaj dela care porniau niște trepte de granit ce conduceau în jos. Napoleon s'a aprins de bucurie crezând că a dat de secretul tuturor tesaurilor ascunse. A îndrumat apoi pe doi dintre cei mai buni ingineri ai săi ca împreună cu cinci soldați să se pogoare și să cerceteze unde duce pasajul, și să se întoarcă să-i aducă veste cât mai de vreme.

Prevăzută cu toate instrumentele necesare, cu săbii și lumini, comisiunea s'a pogorât pe pasajul întunecos. Napoleon a așteptat afară raportul comisiei. Trei ore au trecut, și nici o veste dela cei plecați. Aceasta îl nedumerea, și marele împărat a orânduit o altă comisie să le urmeze să vadă ce s'a întâmplat celor dintâi.

După un ceas și ceva comisia a doua s'a întors și a raportat:

„Majestate, am ajuns la o ușă mare de metal, care era închisă cu ruzi de fier, dar n'am găsit nici o urmă a acelor care au mers înaintea noastră și nici n'am putut deschide ușa.“

Ce se petrece în Țară

Căsătoriile viitorului

Presă din Capitală s'a ocupat în timpul din urmă cu proiectul de lege privitor la modul cum se vor face căsătoriile în viitor. Acest proiect de lege prevede obligativitatea certificatelor medicale atât la bărbați cât și la femei.

Adică femeile sau bărbații bolnavi nu se vor putea căsători numai după complectarea lor însăși, împiedecându-se astfel în viitor lățirea bolilor sexuale, ca sifilis și altele, și punându-se capăt nașterii copiilor degenerați, șchiopi, orbi, surdo-muți, sau cu alte defecte, provocate în cele mai multe cazuri de sifilis.

Măsura aceasta, indiscutabil ne bucură și ne face s'o amintim în rândul celor mai laudabile fapte bune și de interes general uman, pe care le poate face un guvern.

Dar în felul cum este astăzi lucrat acest proiect de lege are și unele părți slabe.

Bunăoară certificatele ce le vor elibera medicii vor costa scump, deaceia guvernul să se îngrijească a obliga medicii speciali pentru acest scop, dându-le anumite sporuri de salarii, alt-

cum oamenii săraci, neputându-și procura certificatele nu se vor putea căsători, contribuind în mod indirect la încurajarea concubinajului și desfrâului.

Apoi înainte de punerea în aplicare a acestei legi statul va trebui să înființeze un anumit număr de spitale pentru internarea bolnavilor.

Pentru a nu micșora numărul căsătoriilor, bărbații trecuți de 30 de ani vor trebui obligați a se căsători percepându-se dela burlaci impozite grele.

Ca să poți obliga pe cineva la lucrul acesta trebuie să-i asiguri și-o modalitate cinstită de trai. Aici tot statul trebuie să dea exemplu plătindu-și funcționarii mai bine și la timp.

Tot aici este potrivit a reaminti celor dela sănătatea publică fixarea premiilor pentru familiile cari vor avea mai mulți și mai sănătoși și îngrijiți copii și pentru gospodăriile țărănești, cari sunt conduse cu pricepere ca să poată sta față în față cu ale străinilor.

Astfel complectat acest proiect de lege nu va putea decât să bucure pe orice suflet românesc.

Fluturii de noapte

Facem la acest loc o mică comparație despre felul cum alte popoare știu să apere morala publică în legătură cu țara noastră.

Poliția din New-York a arestat nu de mult pe directorii, regisorii și actorii din trei teatre, pe motiv că reprezintă piese imorale.

Intre cei arestați se află 41 de persoane, cari au fost eliberate numai după ce au depus o cauțiune de câte 1000 dolari (200 mii de lei în bani de ai noștri), fiecare, până ce vor ajunge în fața judecătorei spre a li-se pronunța o sentință definitivă.

Cu toate că această drastică măsură a fost luată într-o țară cu altă civilizație decât a noastră, totuși nu s'a găsit nimenea, să protesteze, dar nici să crâcnească.

La noi numai dansurile imorale s'au oprit și gata a fost buclucul. Mii de intervenții și de proteste și cele mai drastice injurături la adresa autorității de stat.

Ne gândim o clipă ce s'ar face fluturii de noapte dela noi, dacă n'ar mai avea ocaziune să asiste la spectacole pline de cea mai desgustătoare imoralitate prin baluși și alte localuri asemănătoare?

Nu s'ar sfii poate să trâmbeze protestele și memoriile până la Liga Națiunilor.

Cu toate acestea credem că e necesară intervenția poliției pentru a stăvilii desfrâul și în țară la noi.

Dacă din întâmplare intri într'o cafenea-bar, ca să citești o gazetă, întâlnești fel și fel de femei în pieile goale, doar cu pantalonașii străvezii pe ele, cântând cele mai pornografice cuplete și dansând dansuri asemănătoare cu mișcările de înhăitare a câinilor ori a altor animale.

Dacă ar ști bieții țărani dela sate, pe unde umblă și ce distracții au unii dintre deputații lor, de sigur cu ocaziunea altor alegeri i-ar lipi cu ouă clocite în față.

Fapta și răsplata

160 milioane lei pentru o faptă bună

Noi, care scriem la această foaie nu credem în „NOROC”. Credem însă în răsplata faptelor bune. Fapta bună are uneori numai o răsplată morală, care cântărește mai mult ca oricât aur. Dar se întâmplă câteodată că primește și o răsplată materială.

Astfel Dr. Frank E. Clark, păstor baptist din America în etate de 64 ani și-a primit răsplata eroismului după 13 ani. De fapt zilele acestea a fost înștiințat de un tribunal American că a fost făcut moștenitorul a 800 mii dolari, cam 160 milioane lei.

Banii i-au fost lăsați de Willard Bassett care a murit nu de mult la New-York.

Bassett avea două nepoate. În toamna anului 1914 el călători împreună cu nepoatele sale din

Australia în spre America. Marea era foarte agitată. Fetițele veghiau furia valurilor când la un moment dat un puternic val le repezi jos de pe bord și se pierdură în valuri. Dr. Clark s'a aruncat fără multă cugetare după ele. Găsindu-le el a putut să le menție deasupra apei până la lăsarea unei luntre care i-a salvat.

Nepoatele au murit înaintea unchiului, și Bassett a lăsat toată averea sa d-rului Clark. Dr. Clark locuiește într'o modestă casă și când i-s'a adus știrea moștenirii a răspuns că va continua să predice evanghelia și nu se va despărți de turma asupra căreia păstorește de 33 de ani.

Știri din străinătate

Revoluția din Portugalia

Complotul Moscovei la Lisabona. — Declarațiile dictatorului Portughez

Corespondentul lui **Daily Mail** a luat un interviu Generalului Carmona, președintele și premierul Portugaliai. Corespondentul a fost primit la fostul palat regal, numit **Palacio Real das Necessidades**, și a primit următoarele declarații:

„Opera de pacificare a Portugaliai prezintă multe dificultăți, cu toate acestea avem speranțe bune în o complectă izbândă pentru înfrângerea răscoalei. Relele de care țara suferă au adânci rădăcini în disorganizarea administrativă și indisciplina provenită din guvernarea greșită a diferitelor partide politice timp de 16 ani, și mai ales a democraților, care s'au gândit mai mult la interesele lor decât la interesele țării.

„Datorită acestei stări de lucruri, atmosfera a devenit prielnică elementelor mai înaintate pentru o propagandă străină printre clasele muncitorești, mai ales dela Moscova și alte centre comuniste.

„Mișcarea militară din anul trecut a avut de scop să restaureze ordinea și să înainteze interesele țării. Dictatura a fost aplicată într'un spirit larg și fără să recurgă la represalii violente sau persecuțiuni.

„Curmându-li-se câștigurile personale de care s'au bucurat timp de atâția ani, era firesc ca partidele politice să conspire mereu și prin orice mijloace pentru a aduce sfârșitul dictaturii și se ajungă iarăși la putere. În fața revoltei împotriva stăpânirii constituite, guvernul a fost silit să recurgă

să se bazeze mai mult pe elementul demulțumit al cetățenilor cu care se pornească revolta.

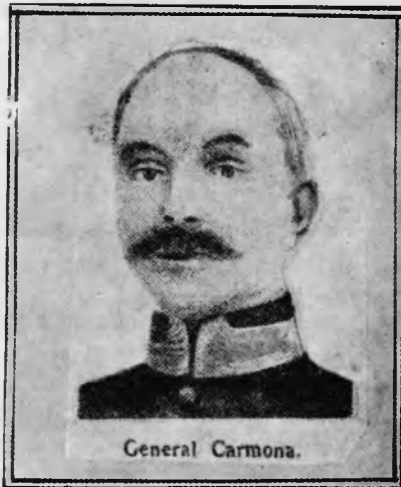
„La Lisabona acest element a ajuns în fruntea trupelor și marinărilor care au luat parte la rebeliune. În așa măsură, că atunci când conducătorii militari ai revoluției s'au predat, ei au cerut guvernului să dezarmeze îndată pe corebelii lor civili pentru împiedecarea altor acte de barbarism.

„Decretele care vor fi puse în vigoare, adică desfacerea tuturor societăților militare care au luat parte la revoltă precum și a tuturor cluburilor politice sau a asociațiilor secrete, odată cu anularea dreptului de a face grevă—va contribui mult la pacificarea țării.

„Grevele pernicioase cari au avut loc în timpul din urmă se datoresc în mare parte propagandei comuniste, și izbucneau fără nici un preaviz oarecare.

„Guvernul actual va deține puterea numai până la îmbunătățirea stării sociale și administrative, când puterea dictatorială va fi încredințată unor mâini mai competente care vor continua dezvoltarea țării.”

Alte știri din Lisabona arată că conducătorii revoluționari vor fi trimiși încă în cursul zilei de azi și internați pe insulele coloniilor Portugheze.

General Carmona.

la măsurile pe care nădăjduia să l înconjoare.

„Deoarece armata și marina au suportat guvernul în mod loial, părțile conspiratoare au fost obligate

După revoluția din Portugalia. Ruinele cauzate de trupele revoluționarilor și trupele guvernamentale

O casă ciuruită de gloanțe.

Trupele guvernamentale în acțiune pe străzile Lisabonei.

Delegații revoluționarilor sunt duși la carterul trupelor guvernamentale cu propuneri de pace. Delegații snt legați la ochi.

CĂȚI COMUNIȘTI SUNT ÎN AMERICA

După o știre din New-York comisiunea însărcinată cu studierea Comunismului American a raportat că nu sunt mai mult ca 6000 de comuniști în America, față de 35 mii cât au existat în 1919. Raportul mai arată că omul care a fost ales să reprezinte în 1920 pe comuniștii americani la congresul secret al Internaționalei a 3-a, era în solda (plătit) de Ministerul de Justiție American și Prefectura de Poliție din Londra.

DE VÂNZARE

Un motor electric

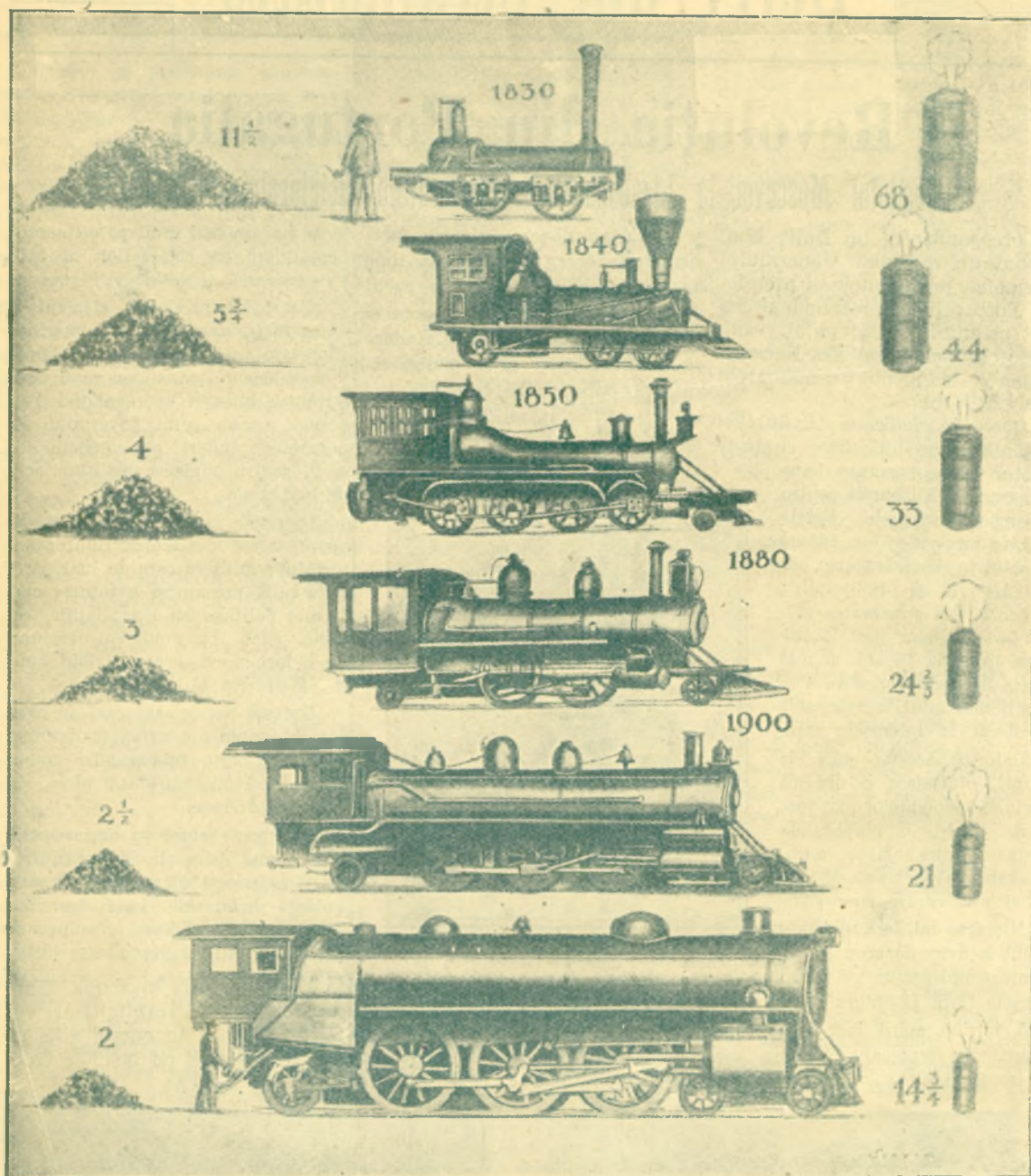
Fabricat

Garbe Lahmeyer & Co. A. G. 220 WOLT, 60 AMP. 25 HP.

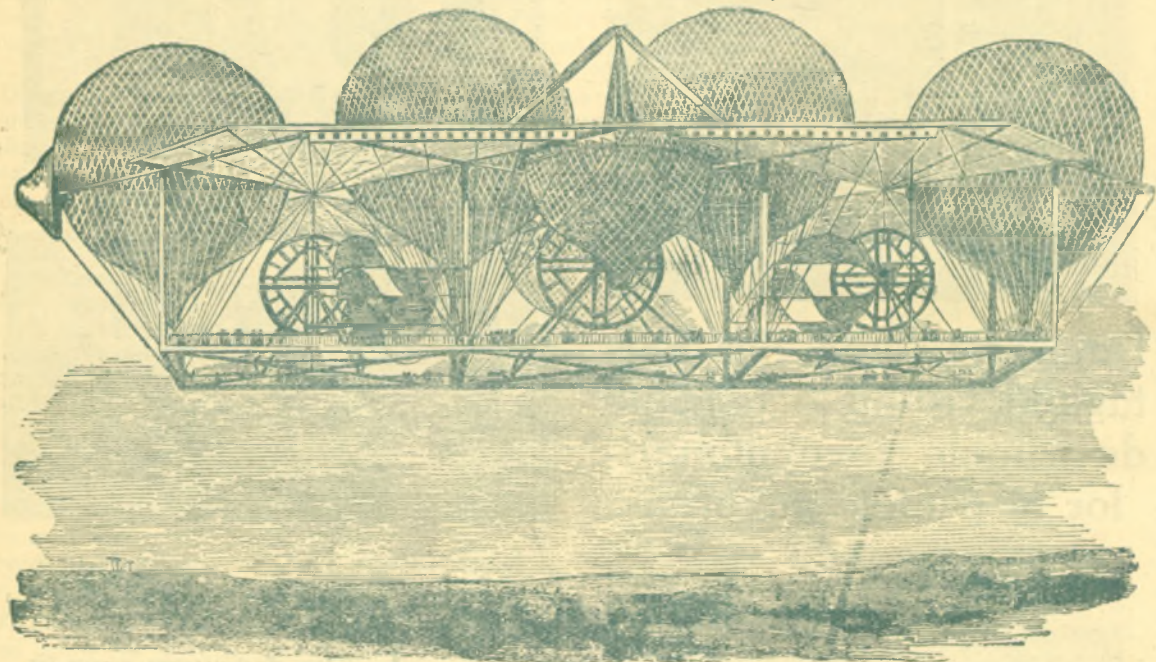
Informațiuni la tip. „Viața” Cluj Strada Regina Maria No. 36

Știință și invențiune

EVOLUȚIA LOCOMOTIVEI

Un inginer Vinez a făcut un studiu asupra evoluției locomotivei din punct de vedere al combustibilului și puterea de tragere. Se observă că în vreme ce locomotiva primitivă consuma de câteva ori mai mulți cărbuni, puterea de tragere era foarte mică în asemănare cu cea a locomotivelor de azi care consumă tot mai puțini cărbuni, după cum se poate vedea din ilustrația de mai sus.

UN AEROPLAN DE ACUM 70 DE ANI

Oamenii se ocupă de mult cu ideea sburării, și încetul cu încetul aeroplanelor vor deveni atât de comune și obișnuite încât fiecare va putea avea unul.

Viata în lumea animalelor

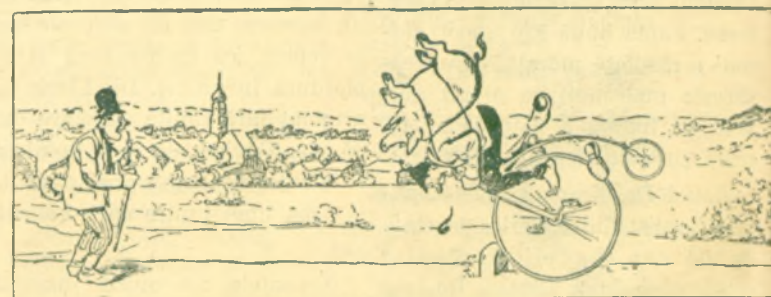

Un tânăr, — blând și drăgălaș la înfățișare, dar nu-i smerit cu sufletul

COMEDII AMERICANE

Un birou de vânzări și cumpărări loturi și case în America construit în formă de sfînx.

DREPTATE I

UN PALAT AL CERȘITORILOR

Una dintre cele mai frumoase edificii în Birma (India posterioară) o mănăstire a cărei locatari trăesc numai prin cerșire.

Cronica muzicală

LA CONSERVATORUL DE MUZICĂ

(Melodiile se obțin și alterează după dorință: Cheia: înmulțirea literei „a” și „u”, ca mai jos.

Mi-a-a-a-a-u-u-u-u-u-u

Mi-a-a-a-a-u-u-u-u-u-u

Mi-a-a-a-a-u-u-u-u-u-u